

Dosarul nr. 1re-105/22
1-20104879-01-1r/e-26082022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul *Robu Grigore*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, în cauza penală de condamnare a lui

Robu Grigore xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 01.09.2020-25.05.2021;
instanța de apel: 23.06.2021-31.05.2022;
instanța de recurs în anulare: 26.08.2022 – 01.02.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2021, *Robu Grigore* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității - **220** (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a dispus ca mijloacele materiale de probă - tichetul eliberat de alcooltestul "Drager 7510" care indică starea de ebrietate alcoolică o valoare de 0,61 mg/1 și suportul electronic de tip CD cu 3 fișiere video din 23.07.2020, să se păstreze la materialele cauzei penale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță în fapt, a constatat că *Robu Grigore* se învinuiește în aceea că cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat

sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în următoarele circumstanțe:

La 23 iulie 2020, aproximativ la ora 05.00, Grigore Robu conștientizând că a consumat alcool și respectiv se afla în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor a urcat la volanul automobilului model „xxxx” cu n/î xxxxx și în timp ce se deplasa prin mun. Chișinău a fost stopat de către ofițerii Inspectoratului Național de Securitate Publică pe str. Mihai Viteazul 11. Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus controlului cu alcooltestul „DRAGER” prin care a fost stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,61 mg/1, care conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui *Robu Grigore* au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – ”*conducerea mijlocului transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

3. Nefiind de acord cu sentința recursuri în termen au declarat:

3.1. Avocatul *Cebotari Pavel* în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2021.

În motivarea solicitărilor sale a indicat:

- Robu Grigore nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, iar vinovăția acestuia nu a fost demonstrată prin totalitatea de probe administrate și cercetate în ședința de judecată;

- reiterând declarațiile inculpatului, a martorilor Trofim Nicon și Chiriac Ion, date în ședința primei instanțe, avocatul concluzionează că acțiunile inculpatului Robu Grigore, au fost eronat calificate în temeiul componentei de infracțiune prevăzută la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – ”*conducerea mijlocului transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

3.2. Inculpatul *Robu Grigore*, a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.05.2021, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În motivarea cererii de recurs a invocat următoarele:

- la pronunțarea sentinței instanța a dat o apreciere eronată probelor administrate în ședința de judecată;

- fapta incriminată a fost eronat calificată;

- fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, sub aspectul laturii obiective și laturii subiective;

- potrivit raportului de expertiză prezentat de inculpat instanței de judecată, nu se confirmă prezența consumului de alcool;

- consideră eronată concluzia instanței de judecată, precum că în situația în care a semnat pentru refuzul de contestare a rezultatului testului ”Drager”, a decăzut din dreptul de a face acest test în termen;

- motivul pretensei semnături la capitolul refuzului contestării rezultatului testului "Drager" s-a datorat faptului că nu a înțeles clar ce i s-a explicat de către reprezentanții poliției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, au fost admise recursurile avocatului *Cebotari Pavel* în numele inculpatului și a inculpatului *Robu Grigore*, casată parțial sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2021, inclusiv din oficiu în baza art. 409 Cod procedură penală, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Robu Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de **220** (două sute două zeci) de ore muncă neremunerată în folosul statului, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

4.1. Întru motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că la adoptarea sentinței prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a constatat fapta comisă de către inculpat, menționând că „...se învinuiește...”, deși prin astfel de constatări se demonstrează nevinovăția inculpatului, dar nu se emite sentință de condamnare.

În fapt, instanța de recurs, din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței judiciare, a constatat că *Robu Grigore* încălcând prevederile pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căroră, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, *la 23 iulie 2020, aproximativ la ora 05.00, conștientizând că a consumat alcool și respectiv se afla în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor a urcat la volanul automobilului de model „xxxxx” cu n/î xxxxx, și a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și în timp ce se deplasa pe str. Mihai Viteazul 11, mun. Chișinău a fost stopat de către ofițerii Inspectoratului Național de Securitate Publică.*

Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus controlului cu alcooltestul „Drager” prin care a fost stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,61 mg/1, care conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) din Codul penal, constituie stare ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În drept, instanța de recurs a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului *Robu Grigore* a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Codul penal, după semnele calificative - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Instanța de recurs a statuat, că deși inculpatul *Robu Grigore* nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia s-a dovedit pe deplin prin totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, recercetate în instanța de recurs, precum: declarațiile martorului *Trofim Nikon* (f. d.22-24); declarațiile martorului *Chiriac Ion* (f. d.25-27); procesul-verbal de examinare a obiectului din 04 august 2020, tichetului cu inscripția "Drager Alcotest 7510", persoana testată fiind *Robu Grigore* la

data 23.07.2020, ora 05:28:14, rezultatul final fiind de 0,61 mg/l, iar în partea de jos se observă semnătura acestuia (f. d. 28); procesul-verbal de examinare a obiectului din 03 august 2020, examinare a permisului de conducere cu nr. 998500609, categoria A și B eliberat la data de 05.07.1999 pe numele lui Robu Grigore (f. d. 30); procesul-verbal de ridicare din 28 iulie 2020, s-a ridicat de la ofițerul de patrulare Trofim Nikon, a suportului electronic de tip CD care conține trei fișiere cu înregistrări video (f. d. 33); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.08.2020, prin care s-a stabilit a fi Robu Grigore, la data de 23.07.2020, la ora 05:28 minute este supus testării alcoolscoapice cu etilotestul "Drager", în urma căruia s-a stabilit că concentrația alcoolului de 0,61 mg/l în aerul expirat (f. d. 34-35); procesul-verbal de examinare a obiectului din 29 iulie 2020, procesul-verbal nr. 8687 din 23.07.2020, de examinare medicală efectuată în privința lui Robu Grigore a. n. 1974, conform căruia s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.00 mg/l și concentrația de alcool în sânge de 0.00g/l, iar la rubrica nr. 14 intitulată concluzia este prezentă inscripția olografă "Trez" nefiind aplicată semnătura și ștampila specialistului care a efectuat examinarea medicală (f. d.38); mijlocul material de probă: tichetul „Drager 7510” care indică o valoare de 0,61 mg/l și un suport electronic de tip CD cu trei fișiere video din 23.07.2020, anexate la materialele cauzei penale (f. d.13); corpul delict: permisul de conducere cu nr. 998500609, categoria A și B eliberat la data de 05.07.1999 pe numele lui Robu Grigore a. n. 07.02.1974. (f. d.18)

Sub aspectul întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, instanța de recurs a statuat asupra corectitudinii încadrării juridice, reiterând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii nominalizate, implicit: *latura obiectivă* a infracțiunii, or, la 23 iulie 2020, aproximativ la ora 05.00, Robu Grigore fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor a urcat la volanul automobilului model „xxxx” cu n/î xxxxx și s-a deplasat cu el până pe str. Mihai Viteazul 11, unde a fost stopat de către ofițerii Inspectoratului Național de Securitate Publică și fiind suspectat de consumul băuturilor alcoolice a fost supus testării cu alcooltestul „DRAGER” potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,61 mg/l și care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare ebrietate alcoolică cu grad avansat. *Latura subiectivă* a infracțiunii la caz fiind intenția directă, ultimul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale. *Subiectul* infracțiunii, la caz persoana Robu Grigore era responsabil și avea calitatea specială de conducător al autovehiculului, deținând în acest sens un permis de conducere cu nr. xxxxxx categoriile A, B.

Instanța de recurs a apreciat critic poziția apărării, care neagă faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate la 23 iulie 2020, făcând trimitere la procesul-verbal nr. 8687 din 23 iulie 2020, conform concluziilor căruia s-a stabilit că Robu Grigore era treaz, or, examinarea medicală a inculpatului s-a petrecut după expirarea a două ore de la testarea cu aparatul "Drager", ceea ce se confirmă prin procesul-verbal de

examinare medicală și constatării faptului de consumare a stării de ebrietate nr. 8687 din 23.07.2020, în care la pct. 12, lit. b) se indică că, s-a investigat la 23.07.2020, ora 10:10 (f. d. 37), adică peste 5 ore, întrucât inculpatul a fost testat cu etilotestul „Drager” la ora 5:28 minute (f. d. 13), încălcând pct. 13 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, care prevede că ... dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscoptică.

Instanța de recurs a reținut că, pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor martorilor, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești dânsii au dat aceleași declarații.

La aprecierea măsurii și mărimii pedepsei, instanța de recurs a ținut cont că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, se califică de art. 16 alin. (2) Cod penal - ca infracțiune ușoară, forma vinovăției comiterii infracțiunii - cu intenție, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii – nu a recunoscut vinovăția, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, că inculpatul este la prima abatere de la legea penală, și i-a aplicat o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime - **220** ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsă pe care a considerat-o echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, condamnatul *Robu Grigore*, la 09.08.2022, declară recurs în anulare împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2021 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, solicitând casarea acestora cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care a înceta procesul penal în privința lui, intentat în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

5.1. În motivarea recursului în anulare, condamnatul invocă că, ambele hotărâri judecătorești sunt afectate de viciu fundamental admise în cadrul procedurilor precedente, ce impune desființarea acestor hotărâri, din următoarele considerente:

- procesul penal a fost inițiat odată cu sesizarea organului de urmărire penală la ziua de 28.07.2020 (f. d. 5 vol. I), iar fapta încriminată se invocă a fi comisă la ziua de 23.07.2020, astfel, toate actele de constatare întocmite de către organul constator au fost întocmite și date cu ziua de 23.07.2020, chiar și cu ziua de 23.07.2018, respectiv probatoriul pus la baza acuzării și condamnării a fost administrat în afara unui proces penal legal inițiat;

- actele de constatare întocmite conform prevederilor art. 273 alin. (2) Cod procedură penală, împreună cu mijloacele materiale de probă, urmau a fi predate în termen de 24 de ore, către organul de urmărire penală însă, organul de constatare, a documentat cazul la 23.07.2020, fiind întocmite procese-verbale de sesizare, ridicate mijloace probatorii, aplicate măsuri preventive, iar respectivele mijloace de probă și actul de sesizare au fost

predate organului de urmărire penală, tocmai la ziua de 28.07.2020, adică peste cinci zile, respectiv peste termenul stabilit de legiuitor;

- în momentul documentării 23.07.2020, agentul constatator Trofim Nikon, a aplicat măsura preventivă înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport stabilită la art. 182¹ Cod procedură penală, potrivit procesului verbal (f. d.12 vol. I), fapt ce condiționa obligativitatea garantării dreptului la apărare a persoanei acuzate de comiterea unei infracțiuni, prin asigurarea apărătorului, odată cu inițierea acțiunilor procesuale în raport cu persoana acuzată;

- au fost ignorate prevederile art. 63 Cod procedură penală, în vigoare la momentul documentării cazului, care prevede că odată cu apariția unor bănuieli rezonabile privind comiterea unei infracțiuni, organul constatator a avut obligația de a aduce la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț precum și drepturile garantate în acest statut, iar ne cătând la faptul aplicării măsurii preventive prevăzute la art. 182¹ Cod procedură penală, organul de urmărire penală a evitat fie să emită, o ordonanță de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț în termen de 5 zile, fie să înainteze învinuirea persoanei urmărite, în decursul a 10 zile stabilite de legiuitor. Pe cale de consecință a avut obligația de a dispune scoaterea subsemnatului Robu Grigore, de sub urmărire penală, odată cu încetarea de drept a acestei calități;

- partea acuzării a acționat contrar prevederilor art. 230 Cod procedură penală, și a dispus emiterea actului procesual ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț la ziua de 06.08.2020 (f. d.49, Vol. I) și ordonanța de punere sub învinuire la ziua de 12.08.2020 (f. d.63, Vol. I), prin care acțiuni a admis urmărirea repetată a unei persoane în privința căreia potrivit legii, urma a fi emis un act de achitare în condițiile stipulate de legislația națională, care de fapt au fost ignorate atât de organul de urmărire penală cât și de instanțele care au judecat cazul, acționând astfel contrar prevederilor art. 22 Cod procedură penală fiind admisă o reluare ilegală a urmării penale, contrar prevederilor art. 287 Cod procedură penală;

- contestă calitatea de bănuț în privința lui Robu Grigore, odată ce a încetat de drept la ziua de 02.08.2020, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin. (2) art. 63 Cod de procedură penală, considerând că ordonanța organului de urmărire penală din 06.08.2020 prin care Robu Grigore a fost recunoscut în calitate de bănuț și a procurorului din 12.08.2020 prin care subsemnatul a fost pus sub învinuire, este lovită de nulitate absolută, iar actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuț, sunt nule.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia acestuia, considerând că urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul în anulare declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea 6 Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.*

Conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, *recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.*

În sensul art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, *viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.*

Astfel, una dintre cerințele primordiale pentru declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise în cadrul procedurii precedente, care să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Potrivit art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat, este precedată de verificarea temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform Legii, fără a prezenta vreo carență de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Prezintă relevanță și specificarea că instanța de recurs în anulare la această etapă a procedurilor *nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu verifică argumentele care nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei*, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluției devenite irevocabile, adoptate pe caz.

Așadar, analizând argumentele recursului în anulare declarat, prin prisma sensului atribuit de legislația procesuală penală a noțiunii de viciu fundamental, Colegiul penal consideră că titularul cererii de recurs în anulare nu a adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile atacate.

Reieșind din textul recursului în anulare declarat, Colegiul penal constată că condamnatul *Robu Grigore*, invocă în calitate de viciu fundamental care a afectat decizia contestată, faptul că instanțele de fond neîntemeiat l-au condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, deoarece probele administrate la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate, acestea urmând a fi declarate nule, precum și faptul că a fost încălcat dreptul condamnatului la apărare.

Însă cu referire la aceste argumente, Colegiul penal reține că instanța de recurs, a concluzionat că prima instanță corect a constatat vinovăția condamnatului *Robu Grigore* în săvârșirea infracțiunii incriminate, apreciind just probele administrate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, astfel stabilind că prin acțiunile sale, *Robu Grigore* a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Subsidiar, instanța de recurs a evidențiat și faptul că *Robu Grigore* nu a avut careva obiecții la întocmirea procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, și respectiv tichetul eliberat de alcotestul "Drager 7510", acesta deși a menționat că "Nu am băut, nu merg la sînge", le-a semnat și nu a indicat careva obiecții.

Instanțele de fond au constatat că *Robu Grigore*, cunoștea cu certitudine despre posibilitatea contestării rezultatelor etilotestului "Drager", acest fapt fiind conchis din declarațiile acestuia depuse în ședință de judecată, în care a indicat că inspectorul de patrulare i-a explicat că poate trece repetat testul "Drager" la Dispensarul Narcologic Republican, însă acesta a refuzat de a se deplasa la Dispensarul Narcologic Republican pentru a fi testat repetat, fapt confirmat prin semnătura olografă de pe procesul-verbal din 23 iulie 2020 privind constatarea faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică unde este fixat refuzul de a fi prelevată proba de sânge.

Referitor la procesul-verbal nr. 8687 din 23 iulie 2020, conform concluziilor căruia *Robu Grigore* era treaz, prezentat de partea apărării în ședința de judecată, instanțele de fond au statuat că conform conținutului materialelor dosarului, *Robu Grigore* a fost testat cu etilotestul "Drager" la ora 5:28 minute, iar potrivit procesului-verbal de examinare medicală și constatării faptului de consumare a stării de ebrietate nr.8687 din 23.07.2020, cererea în vederea prelevării probelor biologice a fost înregistrată la ora 10 și 28 minute, adică peste 4 ore, în afara termenului prevăzut de pct. 13 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

Or, în caz că nu era de acord cu rezultatele alcooltestului "Drager", urma să fie însoțit de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție în vederea prelevării probelor biologice la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, la caz aceasta prevedere nu a fost respectată de *Robu Grigore*, deplasându-se singur, peste 4 ore, în vederea prelevării probelor biologice.

Totodată, Colegiul penal constată că argumentele cu privire la nulitatea probelor și încălcarea dreptului condamnatului la apărare, nici nu au fost invocate în instanța de recurs, implicit în aspectul vizat nu au fost epuizate căile ordinare de atac pe caz și în această parte recursul în anulare este lipsit de orice suport juridic.

În sensul celor reținute mai sus, Colegiul penal notează că conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen*,

nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Potrivit alin. (4), art. 251 Cod de procedură penală, ce referă la nulitățile relative, *încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă **a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului**, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.*

La caz, conform procesului verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 12.08.2020 se confirmă că atât avocatul – Pavel Cebotari, cât și învinuitul Grigore Robu au luat cunoștință cu materialele dosarului, fapt confirmat prin semnăturile personale a acestora, însă careva obiecții în acest sens nu au fost înaintate (f.d.67, Vol. I).

Astfel, neinvocarea nulității relative în termenul prevăzut de Lege prin prisma art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori print-un alt mijloc procesual.

Reieșind din semnificația juridică atribuită noțiunii de viciu fundamental, se menționează că argumentele invocate de condamnatul *Robu Grigore*, pe care acesta le încadrează în conceptul de „*viciu fundamental*”, nu sunt incidente la caz și nu pot servi temei de admitere a recursului în anulare, or, din materialele dosarului rezultă cert motivele pentru care instanțele de judecată au optat pentru soluția adoptată. Or, modalitatea de apreciere a probelor în modul propus de către apărare nu se încadrează în noțiunea de viciu fundamental care ar constitui temei de intervenire în procedura precedentă.

Potrivit art. art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, *judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.*

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Colegiul penal reține că, instanța de recurs a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect concluzionând în privința vinovăției condamnatului *Robu Grigore* în fapta incriminată, și just fiind încadrate acțiunile acestuia în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează faptul că principiul securității raporturilor juridice, consfințit în art. 6 din Convenție, cere *inter alia* ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni,

constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*hotărârea Roșca vs Republica Moldova nr. 6267/02, § 24, din 22 martie 2005; Mitropolia Basarabiei și Parohia Nașterea Maicii Domnului vs Republica Moldova, nr. 65637/10, din 01 octombrie 2019*), iar potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform Legii și procedurii penale a Statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, hotărârea contestată nu este afectată de un careva viciu fundamental, fiind în conformitate cu prevederile legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Așadar, Colegiul penal conchide că la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la prezența unui viciu fundamental în cauză, care ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a condamnatului asupra circumstanțelor cauzei și probatoriului administrat la dosar, nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În acest context, având în vedere că hotărârea atacată nu conține erori de drept, cuprinse de noțiunea viciului fundamental, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de către condamnatul *Robu Grigore*, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1), art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul *Robu Grigore*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Robu Grigore xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 23 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie